

Pradžia>Šeimos teisė ir paveldėjimas>Teisėtas persikėlimas gyventi į užsienį su vaikais

Civilinės teisenos srityje nebaigtos procedūros ir procesai, pradėti iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, bus tęsiami pagal ES teisę. Remiantis abipusiu susitarimu su Jungtine Karalyste, atitinkama su Jungtine Karalyste susijusi informacija E. teisingumo portale bus saugoma iki 2024 m. pabaigos.

Teisėtas persikėlimas gyventi į užsienį su vaikais

Anglija ir Velsas

1 Kokiomis aplinkybėmis vienas iš tėvų be kito iš tėvų sutikimo gali teisėtai išsivežti vaiką į užsienį?

Anglijos ir Vello teisėje yra numatytas teisėtas vaiko išvežimas iš Jungtinės Karalystės. Nutartis dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku – teismo nutartis, kuria nustatoma, su kuo vaikas turėtų gyventi arba leisti laiką. 1989 m. Vaikų apsaugos įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje asmeniui, turinčiam nutartį dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku (anksčiau vadinta nutartimi dėl gyvenamosios vietos nustatymo ir nutartimi dėl bendravimo), leidžiama išsivežti vaiką iš Jungtinės Karalystės trumpesiam nei vieno mėnesio laikotarpiui (pvz., atostogų).

Ši nuostata atitinka 1984 m. Įstatymo dėl vaikų grobimo 1 straipsnio 4 dalį, kurioje numatyta, kad asmuo, išsiveždamas arba išsiųsdamas vaiką iš Jungtinės Karalystės, nepadaro nusikalstamos veikos, jei to asmens naudai yra priimta nutartis dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku, o vaikas išvežamas trumpiau nei vienam mėnesiui.

Kai galiojančios nutarties dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku nėra, vienas iš tėvų, turintis išimtinę tėvų valdžią, gali teisėtai išsivežti vaiką iš Jungtinės Karalystės be kito iš tėvų leidimo. Tačiau kitas iš tėvų, neturintis tėvų valdžios, gali neleisti išsivežti vaiko iš jurisdikcijos prašydamas Anglijos ir Vello teismų priimti nutartį dėl draudžiamų veiksmų. Jis taip pat gali prašyti teismų priimti nutartį dėl tėvų valdžios. Sąvoka „tėvų valdžia“ apibrėžta 1989 m. Vaikų apsaugos įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje.

2 Kokiais atvejais, norint išsivežti vaiką į užsienį, reikia turėti kito iš tėvų sutikimą?

1989 m. Vaikų apsaugos įstatymo 13 straipsnyje reikalaujama, kad, jei yra priimta nutartis dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku, joks asmuo negali išsivežti vaiko iš Jungtinės Karalystės be rašytinio kiekvieno asmens, kuris vaiko atžvilgiu turi tėvų valdžią, sutikimo arba teismo leidimo. Be to, 1984 m. Įstatymo dėl vaikų grobimo 1 straipsnyje numatyta, kad vienas iš tėvų (ir kiti nurodyti asmenys, prie kurių priskiriamas vaiko globėjas, asmuo, kurio naudai priimta nutartis dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku, arba asmuo, su kuriuo vaikas gyvena) padaro nusikalstamą veiką (vaiko pagrobimą), jei jis išsiveža arba išsiunčia vaiką iš Jungtinės Karalystės neturėdamas reikiamo sutikimo (t. y. vaiko motinos arba vaiko tėvo, jei jis turi tėvų valdžią, arba kitų pirmiau nurodytų asmenų sutikimo).

Kai nutarties dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku nėra, tačiau tėvų valdžią vaiko atžvilgiu turi daugiau nei vienas asmuo, jokiai asmeniui, turinčiam tėvų valdžią to vaiko atžvilgiu, neleidžiama išsivežti vaiko iš Jungtinės Karalystės be kitų tėvų valdžią turinčių asmenų sutikimo arba teismo leidimo.

3 Kaip būtų galima teisėtai išsivežti vaiką į užsienį, jei kitas iš tėvų su tuo nesutinka, nors tai yra reikalinga?

Vienas iš tėvų, turintis nutartį dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku ir norintis visam laikui išsivežti vaiką iš Jungtinės Karalystės, gali teisėtai perkelti vaiką be teismo įsikišimo, jei jis turi rašytinį kito iš tėvų, turinčio tėvų valdžią, arba bet kurio asmens, turinčio tėvų valdžią, sutikimą. Jei sutikimą duoti atsisakoma, teismui reikės pateikti prašymą suteikti leidimą visam laikui išsivežti vaiką iš Anglijos ir Vello (1989 m. Vaikų apsaugos įstatymo 13 straipsnio 1 dalis).

Be to, kai nutarties dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku nėra, asmuo, kuris vaiko atžvilgiu turi tėvų valdžią ir nori visam laikui išsivežti vaiką iš Jungtinės Karalystės, turi prašyti teismo leidimo, jei bet kuris kitas asmuo, turintis tėvų valdžią, atsisako duoti sutikimą.

Anglijoje ir Velse bylose dėl tarptautinio perkėlimo svarbiausias dalykas ir lemiamas veiksnys visada yra vaiko interesai. Šeimos bylų teismų teisėjai atsižvelgia į visą kiekvienoje byloje jiems prieinamą informaciją, o tada priima nepriklausomą sprendimą. Visų pirma jie siekia priimti sprendimus, atitinkančius vaiko interesus. Nagrinėdamas tokias bylas teismas daugiausia dėmesio visada skirs vaiko interesams. 1989 m. Vaikų apsaugos įstatyme numatyta vaiko interesų apsauga vaiko išsivežimo iš Anglijos ir Vello atvejais.

4 Ar laikino vaiko išsivežimo atveju (pvz., atostogoms, dėl sveikatos priežiūros ir pan.) taikomos tokios pačios taisyklės kaip ir nuolatinio vaiko išsivežimo atveju? Jei yra atitinkamos sutikimo formos, pateikite jas.

Atsakyme į 1 klausimą nurodytos nuostatos dėl teisėto vaiko išsivežimo iš Jungtinės Karalystės trumpesiam nei vieno mėnesio laikotarpiui. Asmuo, turintis nutartį dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo ir bendravimo su vaiku, gali išsivežti vaiką į užsienį trumpiau nei vienam mėnesiui, todėl norint išsivežti vaiką atostogų jam nereikės kito iš tėvų leidimo.

Paskutinis naujinimas: 10/08/2021

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teisminio tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teisminis tinklas, nei Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.